

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24837/2024
16.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Љиљана Денић адвокат из ... и Марија Јанковић адвокат из ..., против тужене Општине Куршумлија, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Куршумлија, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 902/24 од 19.09.2024. године, у седници одржаној 16.01.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 902/24 од 19.09.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као не основана ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 902/24 од 19.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 902/24 од 19.09.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крушумлији П 420/2024 од 06.08.2024. године у другом и трећем ставу изреке, којима је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе на исплату износа 74.132,00 динара са законском затезном каматом од 30.12.2023. године до исплате и обавезан тужилац да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужиоца у овом спору је дозвољена ради тумачења права, због чега је на основу члана 404. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом због изостанка Општинског суда у Куршумлији П 70/05 од 12.04.2005. године обавезана је Модна конфекција ад из Куршумлије да тужиоцу исплати минималну зараду за сваки месец у периоду од априла 2003. године до јуна 2004. године (у укупном износу од 74.132,00 динара) и уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање. Тужена је 27.12.2023. године донела Одлуку о реализацији програма превазилажења стања изузетно лошег животног стандарда одређених категорија становништва Општине Куршумлија у 2023. години („Службени лист Општине Куршумлија“ број 34/2023). Том Одлуком и Програмом за превазилажење стања изузетно лошег животног стандарда одређених категорија становништва на територији општине, као њеним саставним делом предвиђене су три групе лица којима се додељује једнократна новчана помоћ и њена висина и то: физичка лица са пребивалиштем на територији Општине којима је признато потраживање и/или имају правноснажне пресуде утврђене у поступку по Програму за превазилажење стања изузетно лошег животног стандарда одређених категорија становништва на територији Општине бр. I-02-121/2019-1 од 10.10.2019. године и физичка лица којима је право на исплату новчане помоћи утврђено Закључком Владе Републике Србије број 401-8414/2022 од 24.10.2022. године - у висини разлике до износа њихових потраживања пријављених радним групама до висине главнице у целости, умањене за износ свих врста новчаних помоћи исплаћених у периоду 2019-2023 година (исплаћених по основу Програма за превазилажење стања изузетно лошег животног стандарда одређених категорија становништва на територији Општине од 10.10.2019. године и закључака Владе Републике Србије од 24.10.2022. године и 07.12.2023. године); правна лица предузетници, повериоци са пребивалиштем или седиштем на територији Општине којима је признато потраживање и/или имају правноснажне пресуде у износу од 700.000,00 динара или више - у висини утврђеног износа у целости, урачунавајући умањење за износ свих врста новчане помоћи у периоду 2019-2023 година (исплаћених по основу Програма за превазилажење стања изузетно лошег животног стандарда одређених категорија становништва на територији Општине од 10.10.2019. године); остала лица којима је егзистенцијално угрожен животно стандард (која не спадају у неку од претходних група), а која су бивши запослени у предузећима на територији општине која су некада била у државном власништву и пословала са државним, односно друштвеним капиталом у областима металске индустрије, модне конфекције, пољопривредне производње и дрвне индустрије, над којима је у циљу намирења поверилаца покренут или је у току поступак реорганизације и/или стечаја у висини расположивих средстава преосталих након исплате једнократне новчане помоћи лица из прве две групе, утврђене посебним актом привременог органа општине или другог надлежног органа. Решењем тужене од 27.12.2023. године („Службени лист Општине Куршумлија“ број 34/23) образоване су радне групе за прикупљање података и састављање коначних спискова радника пропалих предузећа у Куршумлији са ненаплаћеним потраживањима и радног тела за обављање стручних и административно-техничких послова, са задатком да уз учешће заинтересованих лица и на основу скупљених доказа израде спискове радника, бивших запослених у предузећима на територији општине који су некада била у државном власништву, односно у државној својини и пословала са државним односно друштвеним капиталом. Закључком тужене од 28.12.2003. године у тврђена је листа са

списком лица по основу стања изузетно лошег животног стандарда, у складу са чланом 4. Одлуке и Програмом. Тужилац се налази на том списку са потраживањем од 74.132,00 динара и констатованим ранијим исплатама у укупном износу од 130.000,00 динара.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су одбили тужбени захтев. По становишту судова, тужилац има потраживање према модној конфекцији „7 јули“ ад из Куршумлије, а не према туженом, која није преузела дуг тужиоцевог послодавца у смислу члана 446. Закона о облигационим односима, нити је том дугу приступила, односно преузела његово испуњење сагласно члановима 451. и 453. тог закона. Тужена је одређеној категорији становништва вршила исплату помоћи, а пресуде које су достављене радној групи биле су само доказ о статусу бивших запослених, односно постојању новчаног потраживања ради одређивања да ли то лице испуњава услове за доделу помоћи и њеној висини.

По оцени Врховног суда, основани су наводи ревидента да су нижестепени судови у овом спору погрешно применили чланове 446, 451. и 453. Закона о облигационим односима, али је одлука о тужбеном захтеву правилна из других разлога.

Спорни правни однос странака има свој основ у Одлуци тужене и Програму као њеном саставном делу. Тужилац је бивши запослени у предузећу „7 јули“ ад из Куршумлије, које је пословало у грани модне конфекције, и има новчано потраживање према том предузећу у висини неисплаћених минималних зарада утврђених правноснажном судском пресудом. С тога, он спада у групу лица која по Одлуци тужене имају право на једнократну новчану помоћ у висини њихових потраживања (главнице, без обрачунатих камата и адвокатских трошкова) умањених за износ свих врста новчаних помоћи остварених у периоду од 2019. до 2023. године, по Програму за превазилажење стања изузетно лошег животног стандарда одређених категорија становништва на територији тужене Општине од 10.10.2019. године и закључицама Владе Републике Србије од 24.10.2022. године и 07.12.2023. године. Исплату једнократне новчане помоћи тужена врши из сопственог буџета, на основу означене Одлуке и Програма, а не као треће лице које је преузело дуг, приступило дугу или преузело испуњење.

Међутим, тужиочев захтев није основан јер је радна група коју је тужена Општина формирала са задатком да сачини списак лица којима припада једнократна новчана помоћ утврдила да су тужиоцу већ извршене исплате у укупном износу од 130.000,00 динара, односно у већем износу од оног који му је признат правноснажном пресудом на име главнице његовог потраживања из радног односа. Тужилац ову чињеницу није спорио, а није ни тврдио да му право на исплату једнократне помоћи припада по неком другом основу Одлуке тужене - као лицу са егзистенцијално угроженим животним стандардом.

Из тих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић